

[Lissa Mathiasen]

Nu er der meget typisk fra mange sider blevet givet udtryk for en erkendelse af de problemer, der findes på ungdomsboligområdet. Så vidt, så godt.

Socialforskningsinstituttet har meget forsigtigt beregnet, at der mangler omkring 20.000 ungdomsboliger over hele landet. Men den stigningstakt, hvormed man fra regeringsside agter at hæve antallet af ungdomsboliger, må nok siges at betyde, at man ikke får bygget ungdomsboligerne inden for den periode, hvor man netop regner med at der er det store behov for ungdomsboligerne, ja, man kan måske næsten få den tanke, hvorfor man så skal bygge dem. Hvis vi skal bruge den takt, som regeringen har foreslået i boligbyggeriloven, varer det altså omkring 15 år, før vi er nogenlunde oppe på det niveau, som der er behov for, og derfor må man spørge, om der ikke er behov for en væsentlig større stigning i takten.

Jeg mener ikke, at et flertal herinde i folketinget fortsat kan være bekendt, at man ikke også tager det hensyn, som man i denne sammenhæng bør vise de unge. Jeg mener rent faktisk, at vi oplever ganske mange menneskelige tragedier i og med, at de unge ikke har mulighed for at skabe sig, skal vi sige fundamentet for en ordentlig trivsel.

Boligministeren var inde på flere af elementerne i vores forslag, bl.a. vores forslag om at afskaffe den kommunale medfinansiering, og jeg bemærkede, at boligministeren sagde, at det ikke var, fordi kommunerne havde gjort så forfærdelig meget ud af det; man havde ikke kunnet mærke kommunernes ønske om at få ungdomsboliger. Nej, men det kunne måske skyldes, at det rent faktisk først fra 1986 begynder at slå igennem, og at man først fra 1987 og fremover mærker det økonomiske i det. Men hvis ministeren virkelig har den opfattelse, at det er en meget beskeden andel, man har givet kommunerne, og at den rent faktisk ikke betyder så forfærdelig meget, kan jeg ikke se, hvorfor vi ikke hellere skulle skynde os at fjerne denne regel.

Jeg bemærkede, må jeg skynde mig at sige, med stor glæde ministerens positive tilslutning til vores ønske om at forbedre boligstøtten, specielt at forhøje grænsen fra 18 til 23 år for unge, som ønsker at blive boende hjemme. Så vidt, så godt. Jeg mener også, man må tolke – i hvert fald hvis man er lidt

positiv – ministerens udtalelser om byfornyelsen som værende et udtryk for, at der også er en positiv holdning til vores ønsker i den sammenhæng.

Men vi kommer ikke uden om, at den stigningstakt, som regeringen lægger til byggeriet, betyder, at vi stadig væk må acceptere, at ganske mange unge stadig væk må leje sig ind hos private udlejere. Og dér bliver vi altså nødt til nok en gang at fremhæve de helt urimelige vilkår, som unge bliver budt i dag.

Vi så her for kort tid siden i Kanal 114, hvordan man med ublu huslejer ville være bekendt at byde unge at bo i vaskekældre og mange andre meget ubehagelige ting. Jeg synes, det er ganske uanstændigt.

Jeg er enig med hr. Estrup i, at det ikke er nok at løse boligproblemet om 15 år, og den udtalelse glæder mig faktisk. Men det undrer mig lidt, at hr. Estrup siger, der ikke rigtig er nogen nytænkning i forslaget. Det er rigtigt, der ikke er egentlig nytænkning i kvoten, men punkterne 5 og 8 mener jeg nok indeholder al mulig nytænkning. Dér er mulighederne, hvis der blot også vil blive givet de økonomiske rammer for det.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Estrup, at der ikke er nogen hverken her i dag eller i vores forslag, der har sagt, at den kvotaforhøjelse, vi ønsker, skal være nybyggeri. Vi ønsker en generel forhøjelse af ungdomsboligkvoten. Dermed altså også være sagt, at det lige så vel kan være i bestående byggeri, at vi kan få den kvotaforhøjelse eller i hvert fald en del af den. Men jeg vil gerne i den sammenhæng efterlyse hr. Estrups tanker, hr. Estrups ønsker og hr. Estrups kreativitet, for det lyder, som om der faktisk ligger en bunke kreativitet skjult hos hr. Estrup, og det synes jeg da – ikke så meget for vores skyld som for de unges skyld – det kunne være ganske godt at få frem. Skulle vi ikke løfte sløret for det her i dag? Det tror jeg ville glæde mange unge.

Flere, specielt af regeringspartiernes ordførere, har været inde på økonomien. Jeg skal ikke klandre nogen for, at man ikke, godt en uge før vi skal i gang med finansloven, har fået læst finansloven eller måske det, der kunne være interessant i denne sammenhæng: ændringsforslagene til finansloven. Men havde man fået gjort det, ville man altså også have set, at der rent faktisk i vores ændringsforslag er anvist dækning for de